FRAGILE

de Ana-Maria Negrilă

Cele doua limbi - create dupa cea a Madonnei, o cântareata celebra acum câteva decenii - înca se mai agitau în ochiurile de spuma, încercând sa-l ajunga.

Dar el se saturase deja. La naiba cu gramezile astea de muschi care nu erau în stare decât sa te razuie pâna-ti dadeai duhul!

Gata cu spalatul. În fond, azi e singura mea zi libera.

Reintra în dormitor si sub pasii lui celulele covorului îsi modificara forma. Nucleotide rosii si mitocondrii verzi migrara înspre reziduurile ce pareau albastre pe fondul transparent al citoplasmei (Mâine trebuie sa chem iar menajera pentru curatenie). În spate, structura se refacu în paternul initial.

Ridica o retea de reticulina si fibre conjunctive dupa care pastra trusa de machiaj.

O sa fie un bairam pe cinste! Ceva cu totul deosebit zisesera tipii o sa ne pomenesti cât oi trai!

Trei fragmente de plamâni decupate în forma de inima palpitau în montura formatiunilor canceroase inelare. Tari gagii astia de la Estetic Biotronics!

Hei, ia uite si la asta! gândi el privind un brat negru din care înmugurisera patru palme albe si mici ca de copil, de când nu-l mai purtase. Trebuie sa-l dau la reparat. Alese doua indexuri cu unchii lungi manichiurate cu grija în rosu si la atârna de urechi. Lua bratul si si-l petrecu în jurul gâtului. Nu era cea mai eleganta garnitura, dar lucratura clasica îl prinsese întotdeauna, ca si combinatiile alb-negru-rosu.

Se privi în tesutul retinian ce tapeta întreg tavanul si care pusese pe fuga jumatate din tipele doritoare sa tranziteze prin dormitorul lui. Arata bine fara a fi ostentativ. Ce rost are sa ma boiesc cu ulceratii si cu plagi? Un om cu bun gust ca mine nu se împopotoneaza cu asa ceva! Cine ma vede nu ma mai uita!

La iesire, paznicii îi pulverizara pe trup substante sintetizate în straturile nutritive ale blocului. Iar le e teama ca n-o sa ma mai recunoasca la întoarcere. Ce ti-e si cu suprapopularea asta, domnule!

Afara era cald, cerul senin si prin canale pluteau formatiuni bioluminiscente.

Umbrele de pe mal îsi agitau tulpinile transparente, iar microbi spiralati, expandati serpuiau pe pavajul încins.

Curând depasi linia de demarcatie a cartierului, patrunzând într-o zona necunoscuta. Pe epidermele cu pilozitate redusa ale blocurilor cresteau colonii de ciuperci simbiotice. Porii dilatati cratere de dimensiuni reduse

erupeau sudoare si saruri minerale ce siroiau pe pielea înnegrita de soare. În aer pluteau miasme straine.

Pe drum, remarca si câteva priviri întunecate. Sigur ca lucratorii astia de doi bani de la periferie nu stiau ce-i aia sa fii la moda.

Cartierele alaturate au început deja sa se dezvolte pe orizontala, observa el.Buna treaba. da n-o sa le prea mearga. cel mult pâna la anul. Cred ca deja cartierele centrale si-au trimis, prin tentaculele ovariene subterane, ovule fecundate pe teritoriul liber.

Îsi continua drumul fara sa se opreasca pentru a privi mai atent. Ocoli bacilii si celelalte structuri unicelulare cu membrele sfâsiate si cilii rupti în timpul luptelor de strada.

Cât gunoi oricum nu mai au de trait decât pâna seara. Vin paznicii si tac-tac adio.

Ajunsese la marginea orasului si nu descoperise nici urma de loc deosebit. Cine-si batuse joc de el? Ce-si zisesera? Hai pe asta, ca n-a mai fost la plimbare de mult si habar n-are pe ce lume traieste!

Sa nu ma enervezi. Poate am trecut pe lânga el fara sa-l vad. Se mai întâmpla. Se opri în fata unei gramezi imense de gunoi în spatele caruia se boltea ceva violaceu. Ocoli mormanul de bacterii si celule moarte si se trezi dinaintea unui embrion de bloc pe epiderma caruia pustii mahalalei tatuasera cu acid: BAR.

Articulatii cartilaginoase sustineau un panou pe care se derula o reclama. Un paznic masiv, îmbracat în culorile periferiei înfuleca un virus domestic din zona centrala. Gura de deasupra panoului scotea un amestec de sunete ascutite neinteligibile. Ecranul se întuneca si o sageata galbena îi indica intrarea.

Poate ca e pe aicea ceva distractie.

Îndeparta franjurile genelor lungi si intra. Înauntru nu erau decât câtiva lucratori. Barbatii erau îmbracati saracacios, cu rani artizanale de mâna a doua, iar cele doua fete aveau fete identice, împachetate într-un mucus violet care nu mai era la moda de anul trecut. În penumbra, mai observa un batrân cu unghii lungi smaltuite în verde.

I se paru ca-l recunoaste de undeva.

O fi vreunul din aia din cartierul vecin.

Un val palatin prins de cartilagii inelare împartea încaperea în doua. Privi în spatele sau. Nici urma de barman, doar tesutul brun al peretilor si sunetul picaturilor prelinse din tavan. Când se întoarse îl vazu pe batrân aratându-i ceva uneia dintre fete. Vorbea încet, de parca s-ar fi temut sa nu-l auda cineva. La un moment dat, ridica vocea:

E ca si cum ai traversa un pod de ligamente întins peste o prapastie de fibre neuronale!

Tipa nu paru prea convinsa.

Bai Verde, du-te de aiureste p-altul. Eu u ma bag în chestii d-astea.

Verdele pleca de lânga ea privind cercetator în jur.

Sper ca n-o sa se ia de mine. Jegosii astia n-au altceva de facut decât sa deranjeze pe altii. Am venit aici sa ma distrez. Ia uite, chelboasa aia n-arata rau deloc!

Pot sa stau lânga dumneavoastra?

Verzitura aia nenorocita n-avea altceva mai bun de facut decât sa-l bata pe el la cap? Acum chiar îi stricase ziua

Am ceva grozav, suiera insinuant batrânul. N-o sa va credeti ochilor, mai spuse scotând o împletitura de fibre optice facuta sul.

Înainte de a apuca sa-l refuze, mosneagul desfasura tesatura si elibera corpul rasucit a ceea ce parea a fi un virus.

Ce-i cu avortonul asta?

Verdele râse îngaduitor.

vezi punctul ala pulsativ în mijlocul citoplasmei? Cu el îl pot controla de la distanta. Ți-am zic ca e ceva deosebit. E un virus ucigas, un Terminator.

Ai auzit de demolarile din ultima vreme? De luptele pentru extindere teritoriala între centru si periferie? Se folosesc de el. E discret, usor de transportat, nu te vede nimeni când îi dai drumul

Imaginea virusului i se fixa în creier. Îl atinse cu vârful degetelor si membrana uscata fosni neplacut.

Si ce-i cu asta? repeta el. Vrei sa mi-l vinzi? Cred ca nu e de mâncare. Ce-o sa fac cu el?

Javra asta nespalata îl calca al naibii de tare pe nervi. Mai bine s-ar fi dus acasa sa se culce. Apoi tresari speriat. Povestea se dovedea periculoasa si el nu avea de gând sa se trezeasca amestecat în cine stie ce. Se ridica aproape lovindu-l pe batrân si se repezi spre iesire. Îsi repeta în gând: Verdele asta era suspect înca de la început, prea se baga în sufletul oamenilor. Vreun agent, ceva

Încetini pasul numai când ajunse destul de departe. Din când în când, întorcea capul ca sa se asigure ca nu-l urmareste nimeni. O data i se paru ca-l vede pe batrân si începu din nou sa alerge. Imaginea Terminatorului continua sa-l obsedeze.

Nu întelegea de ce sa i se întâmple tocmai lui asa ceva. Nu mai erau destui nenorociti care nu aveau treaba? De ce-l alesese tocmai pe el ca sa-i strice ziua?

De fapt, ce-am cautat acolo? Unde m-au trimis ei si unde m-am dus eu! Nici n-am de ce sa ma plâng.

Ajunse în dreptul blocului si se sprijini extenuat de unul dintre contrafortii ososi ai intrarii. În fata ochilor i se rasucea trupul spiralat ca din sârma ghimpata al Terminatorului.

Trecu împleticindu-se printre cele doua siruri de paznici care îl priveau dezgustati:Înca unul care a abuzat de erotohormoni!

Capul începu sa-l doara si simti ca treptat uita pâna si cine este, de parca ceva sau cineva i-ar fi absorbit memoria. Realiza, înainte de a se prabusi, ca Terminatorul era pe cale sa se nasca în el, din el, folosind informatia din celulele nervoase pentru a se materializa.

Oamenii de pe culoar îl priveau îngroziti pe tipul care se zbatea în fata lor, dar pâna sa anunte paznicii, trupul îi undui ca animat de un suflu interior, apoi din el tâsni corpul subtire si rasucit al unui virus, lasând în urma lui doar învelisul golit de substanta, si disparu în perete.

De aici, trecu prin neurilema si, urmând traiectoria nervului cel mai apropiat, atinse trunchiul cerebral trimitând informatii false în întreg organismul.

Acestea determinara proliferarea aberanta a celulelor blocului.

Fibrele neuronale cedara primele. Deasupra lifturilor sangvine, inima se contracta tot mai rar, întârziind oxigenarea plamânilor. Arterele blocate cu reziduuri plesnira, iar toxinele se împrastiara pe culoare. Locuitorii etajelor inferioare începura sa se agite. Dar prea târziu! Diafragma se ridica într-un sughit brusc, iar stomacul exploda împroscându-si acidul în cavitatea abdominala.

Cei de la subsol murira fara sa-si dea seama de ceea ce se-ntâmpla. Ceilalti fugeau spre platformele superioare, în cautarea unei salvari iluzorii.

Oasele plesnira si aschiile lor sfâsiara intestinele mâncate deja de acidul gastric. Apoi totul se narui într-un morman de carnuri surpurânde.

Hoitarii blocurile se repezira asupra ramasitelor. În câteva minute, terenul fusese curatat, iar blocurile alaturate activara procesul de dezvoltare pe orizontala.